

**MAGYARORSZÁG
BARLANGTÉRKÉPEI**

4

MÁTYÁS-HEGYI- BARLANG

1:250

**Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat
Budapest, 1983**

A BARLANG FŐ ADATAI:

Barlangkataszteri száma:	4763/1
A főbejárat tszf. magassága (Balti):	202,5 m
Felmért hossza (1983. jan. 15-én):	4445 m
Legnagyobb vízszintes kiterjedése:	280 m
Legnagyobb függőleges kiterjedése:	107,6 m (+15,5 —92,1)

MAGYARORSZÁG BARLANGTÉRKÉPEI

4.

M Á T Y Á S - H E G Y I - B A R L A N G

1 : 250

Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat

Budapest

1983

Sorozatszerkesztő:

HAZSLINSZKY TAMÁS

Felmérte:

KÁRPÁT JÓZSEF

Környezetvédelmi Intézet

Barlangtani Osztály

1981-83-ban

A térképanyagokat szerkesztette, rajzolta
és a szöveget írta:

KÁRPÁT JÓZSEF

A kéziratot lektorálta:

KRAUS SÁNDOR

ISSN 0230-4317

ISBN 963 8411 21 X

Kiadja: a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat

Készült: 2000 példányban

MTESZ Házinyomda, Bp.

Felelős vezető: Deli Sándor

A Mátyás-hegyi-barlang Budapest III. kerületében, az idegenforgalmi célra is megnyitott Pál-völgyi-barlanggal szemben levő felhagyott kőfejtőben nyílik. Mind mélységét, mind hosszát tekintve a Budai-hegység legnagyobb ismert barlangja. A legújabb kutatások eredményeként már 4,5 km hosszan feltárt járatrendszerével országos viszonylatban is harmadik helyen áll a Baradla- ill. a Béke-barlang mögött.

Sajátos hidrotermális genetikája és formakincse mind belföldi, mind külföldi szakemberek körében is nagy érdeklődésre tart számot.

A barlang bejáratí szakaszához kapcsolódó mesterséges óvóhely tárnaiban az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet mérőállomást létesített, ahol a karsztos közettömeg szeizmikus jelenségeit, a földkéreg árapály hatásait és gravitációs paramétereket is regisztrálnak.

A főváros területén levő, könnyen elérhető barlang változatos gyakorló-, oktató- és túraterepet biztosít a barlangkutatók számára, így hétvégeken népes csoportok keresik fel.

Bejáratát az OKTH Budapesti Felügyelőrsége balesetvédelmi okokból zárva tartja, túra esetén, megfelelő előírások szerint a kulcs a Pál-völgyi-barlang kezelőépületében kapható meg.

1. A BARLANG FELTÁRÁSÁNAK TÖRTÉNETE

A Mátyás-hegyi kőfejtőben már a század első harmadában ismeretes volt a Tűzoltó- vagy Kristály-barlang üregrendszere. Ezt gyakran látogatták, de komolyabb dokumentáció róla nem készült. Nevét valószínűleg a barlangban olykor bentrekedt turisták kimentésére kivonuló tűzoltókról kapta.

A bányafalban kissé magasabb szinten egy másik üreget is ismertek, amely a mai Felső-barlanggal azonos. A két barlangot dr. Jaskó Sándor 1936-os hely-

színrajza is két különálló objektumként tünteti fel.

1944-ben a Futura Terményőrlemény és Erőtakarmány Értékesítő Vállalat a kőfejtő talpszintjén mesterséges tárhálózatot robbantott a sziklafalba. Az építés kapcsán a vállalat Jaskó Sándorral felmérte a Tűzoltó-barlang járatait, egyrészt biztonsági okokból, másrészt, hogy a barlangüregék egy részét is az óvóhely táróihoz kapcsolják. A 370 méter hosszú kivevő tárnahálózat néhány újabb üreget is harántolt. Ilyen például a Tűzoltó-ág bejáratával szemben induló Futura-barlang, amelynek 80 méteres járatát lépcsőkkel is ellátták, hogy óvóhelynek is megfeleljen.

E barlang-ág végét képező omladék-tömbök között a Budapesti Egyetemi Túrista Egyesület kutatói közül Mohos Bélának sikerült átjutnia 1948. március 7-én, így megnyílt az út a barlang további szakaszai felé. A BETE kutatói, Albert Béla, dr. Bertalan Károly, dr. Jaskó Sándor, Kalmár László, Mohos Béla és a velük együttműködő TTE barlangkutatói részéről Gajdos Imre, Kincses Julia, Puskás Lajos és Venkovits István vettek részt a feltárásokban.

A Mohos-szorítón keresztül megnyílt új szakaszok hossza 1948. végére elérte az 1500 métert, és a szabadságharc, valamint a Magyarhoni Földtani Társulat megalakulásának 100. évfordulója alkalmából Centenáris-szakasznak nevezték el. A felmérési munkákat a Földtani Intézet megbízásából Jaskó Sándor vezette 1948-ban a BETE kutatóinak közreműködésével. A Centenáris-szakasz felfedezésével a feltáró munkák első szakasza a negyvenes évek végére lezárult, és a barlang felmért hossza 2310 méterre növekedett.

A további kutatásokat az 1950-es évek közepétől a Vörös Meteor Sportegyesület barlangkutatói folytatták.

1959-ben a Sárdagasztóból induló Borotva-kürtő kimászásával ifj. Barátosi

József, dr. Dénes György, Kósa Attila, Nyári Tamás és Rónai Miklós bejutottak a Meteor-ág járatrendszerébe, amelyet több mint kétszáz méter hosszan sikerült feltárniuk.

1962-ben az Ebédlő terméből kelet felé végzett bontás eredményeképpen Taródi Péter és társai tárták fel a Petőfi-termet és hozzácsatlakozó járatait, amelyek a Tűzoltó-ág Hátsó-termét is erősen megközelítik.

Az 1965-ös év több eredményt is hozott. Februárban a Toldy csoport tagjai /Gáspár Károly, Mikus Gyula, Nemeček Gábor, Scholcz Ferenc/ bejutottak a több nagy termet is magába foglaló Toldy-ágba, ahonnan a későbbiekben a Hekus-kürtön át a Meteor-ágba és a Nagyterem felé is utat nyitottak.

1965 júliusában a Kompass-ág végpontjának átvizsgálásakor Thieme András és munkabrigádja jutott be a szintén több száz métert kitevő Természetbarát-szakaszba, dr. Dénes György pedig a Névtelen-folyosótól É-ra húzódó Lapos-terem járatait fedezte fel társaival. A Meteor kutatóinak több éves munkája eredményeként a barlang hossza 1965 végére elérte a 4200 métert.

A barlang további kutatásában, bár látogatottsága igen nagy volt, hosszú ideig nem történt újabb esemény.

1982-ben az Acheron Barlangkutató Csoport folytatta a feltárás szempontjából továbbra is ígéretes barlang kutatását. Az első jelentősebb eredményt a Mozi-teremtől DK-re húzódó Mikulás-ág 120 m hosszát elérő járatrendszerének felfedezése jelentette.

A Törmelék-labirintus egyik kürtőjének kibontásával váltak ismertté a 63 m hosszú Kagylós-ág járatai, és a Természetbarát-szakaszból kiindulva is sikerült egy omladékos üregrendszerbe jutni. A fenti munkákban legtevékenyebben Barta László, Kárpát József, Kárpátné Fehér Katalin, Károly Gábor és Nagy Zsolt vett részt.

Az újabb kutatások kapcsán került előtérbe a szomszédos Pál-völgyi-barlanggal való esetleges összeköttetés kérdése is. A Pál-völgyi-barlang Térképész-ágának feltárásával sikerült a két barlang közötti távolságot mintegy 30 méterre csökkenteni, amit a Meteor-ág térségében végzett sikeres átkopogtatás is igazolt. Mivel itt kedvezőtlenek voltak a bontási lehetőségek, a kutatók a Törmelék-labirintustól DNY felé folytatódttak. Itt a Kagylós-ág feltárásával történt a szomszédos barlang irányában előrejutás, amely a Térképész-ágot azonos szinten 28 méterre megközelíti.

Hasonlóan optimális tektonikai és topográfiai adottságok jellemzik a Természetbarát-szakaszt is, amelytől DNY-i irányban szintén valószínűsíthető a Pál-völgyi-barlang felé tartó, ezidáig ismeretlen járatok.

Az összeköttetést célzó kutatások mindkét barlangban folynak, az Acheron és a Bekey Imre Gábor Barlangkutató csoportok együttműködésével.

2. A BARLANG MORFOLÓGIAI JELLENZŐI

A Mátyás-hegyi-barlang kialakulásában a terület szomszédos üregrendszeireihez hasonlóan a hévizes tevékenység játszotta a döntő szerepet. Morfológiai és genetikai jellemzői a budai barlangok közül elsősorban a Pál-völgyiével mutatnak rokon vonásokat. A több fázisban lejátszódó hidrotermális folyamatok uralkodó formái itt is a primer kőzet-hasadékokat boltozó kovás kitöltések és a hévizes oldásformákat mutató jellegzetes falfelületek. Tekintve, hogy a barlang kialakulását a Karszt és Barlang 1982/I. számában Kraus Sándor részletesen elemzi "A Budai-hegység hévizes üregrendszeinek fejlődéstörténete" című tanulmányában, ezért ennek tárgyalására bővebben nem térünk ki.

A barlang fő befoglaló kőzete a felső-eocén Nummuliteszes-Mészkö, amelynek

dőlésiránya 150-170°, dőlésszöge pedig 30° körül alakul. A magasabban levő járatok felharapóznak a mészkővel konkordáns településű Bryozoás-Márgába is. Az eocén rétegekben a járatok falán igen sok fosszília figyelhető meg, főleg Pecten és Nummulites. A legmélyebben fekvő Tó és a hozzá vezető patakmeder járata a fekü felső-triász raibli, szaruköves mészkőben képződött. Ez a kőzet a Tűzoltó-ág Hátsó termében levő feltoldás mentén is megjelenik.

A barlang járatait döntően a kőzet csapásirányát követő 240-260° - 60-80°-os hasadékirányok határozzák meg. Ezt az irányt követik a Centenáris-szakasz igen tág szelvényű főfolyosói és a Tűzoltó-ág járatai is. A harántirányú törések elsősorban a Törmelék-labirintus és az Egérfogó térségében érvényesülnek, de a főfolyosók között egyéb helyeken is képeznek átjárókat.

A Centenáris-szakasz járatainak térbeli elhelyezkedését a rétegdőlés iránya szabja meg, így azok lényegében egy DDK-re 30°-kal dőlő síkra illeszkednek, dőlésirányban mérve egymástól 10-10 méterrel mélyebb szinten. E szabályosság megszakad a Törmelék-labirintus - T-folyosó vonalát elérve, ahol a kis lejtésű, tágas, hévizes oldásformákat mutató járatok helyét átveszi a 60 méternyi vertikális kiterjedésű, több szintű hasadékrendszer. E tektonikailag erősen igénybevett zónára a hasadékjáratok és a hidegvizes oldásformák jellemzőek. Az itt megjelenő intenzíven csepegő vizek a Patakmederben koncentrálnak és a 113 m tszf. magasságban levő tóba futnak. A mintegy 5-6 m²-nyi felületű tó valószínűleg a helyi karsztvízszintet jelenti. Szintjében olykor erős ingadozások is megfigyelhetők, mint pl. 1972-ben, amikor a vízszint a szokásosnál mintegy 5 m-rel magasabbra visszaduzzadt.

A Tó szifonján való átjutással már számos bűvárcsoport kísérletezett, de a járat beszűkül, így az előrehaladás

9 m, az elért mélység pedig mindössze 3 méter volt.

A barlang budai nagy társaitól eltérően képződményekben szegény. A hévizes barlangokban gyakori borsókószzerű kiválások hiányoznak, cseppkövek is csak elvétve fordulnak elő, de a Mikulás-ágban egy 30 cm-es sztalogmit található.

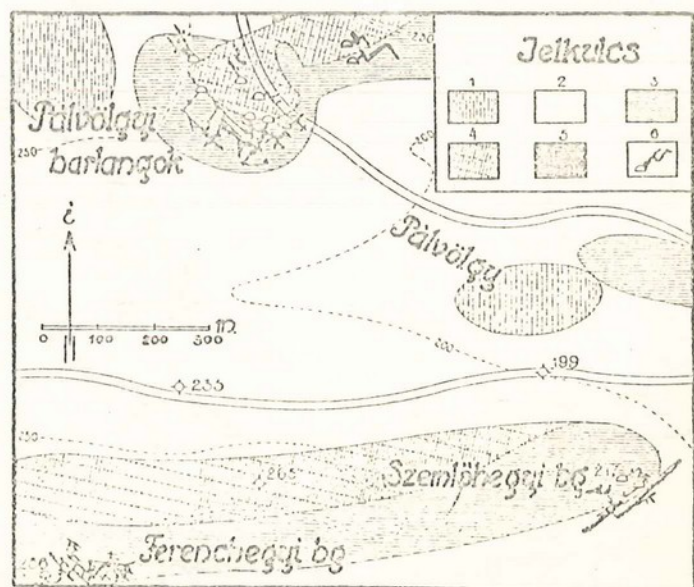
Az ásványkiválások közül a telérekben előforduló kalcit és barit, szálas tús gipsz- és limonitkonkréciók említethetők.

A járatok kitöltését agyag, omladék-tömbök és a kovás hasadékok anyagának aprószemeses törmeléke képezi. Szálkő aljzatot csak a Tóhoz vezető Patakmeder erodált talpán találunk.

A barlang legnagyobb része száraz, eltekintve a Tó és T-folyosó környékétől, ahol a csepegő vizekből helyenként tócsák is kialakulnak. A Patakmederben időszakos vízszivárgás - vízfolyás tapasztalható.

3. A BARLANG KORÁBBI TÉRKÉPEIRŐL

A barlang első szakaszainak vázlatos ábrázolásával dr. Jaskó Sándor: A pálvölgyi - rózsadombi barlangvidék című tanulmányában már 1936-ban találkozunk.

1. kép. A Pálvölgy-Rózsadombi barlangvidék földtani térképe. 1 = lész (pleisztocén), 2 = budai márga (eocén), 3 = bryozoás márga (eocén), 4 = nummulitis orbitolitis mészkő (eocén), 5 = f. triász raibli mészkő, 6 = barlangok (a félkör a bejárat nyílását, a feletlen kitöltött rész a járatok alaprajzát mutatja.)

Ekkor még csak a Tűzoltó-ág és a Felső-barlang egymástól különálló járatai voltak ismeretesek. A vázlaton a Tűzoltó-ágnak csak a legalsó járata, az ún. "Kristály-barlang" szerepel. A térkép a környező barlangok feltüntetése mellett kőzettani adatokat is tartalmaz.

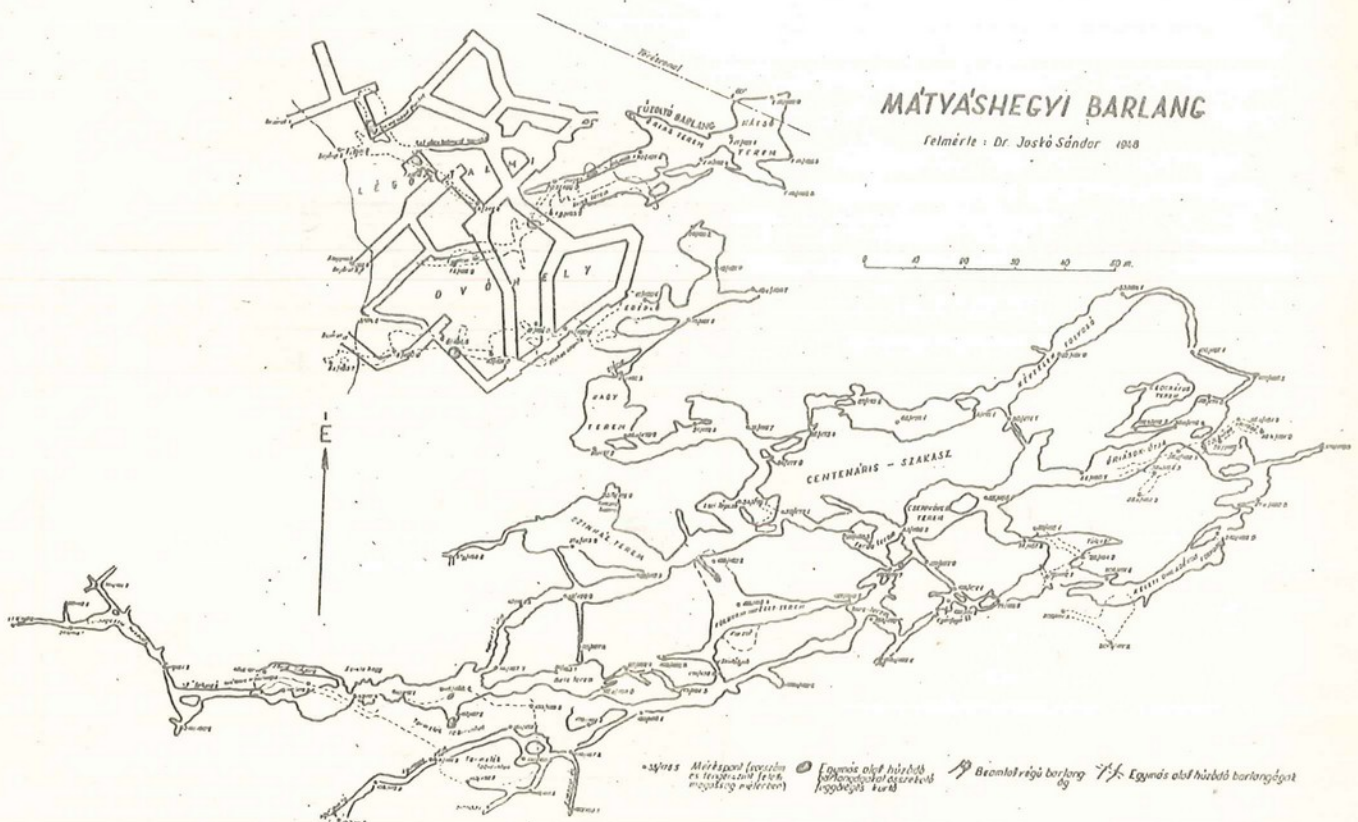
A barlang Centenáris-szakaszának feltárásával párhuzamosan az első teljes térképet a Földtani Intézet megbízásából szintén dr. Jaskó Sándor készítette el 1948-ban a BETE kutatóinak közreműködésével. Ez magában foglalja az óvóhely tervezésekor 1944-ben felmért Tűzoltó-ágot és Felső-barlangot is. A térképen már 2310 méternyi járat szerepel, azonban a jelenlegi felfogástól eltérően Jaskó ezt az adatot a járatok vízszintes síkra eső vetületi hosszának összegeként értelmezi.

A térkép, bár az összes feltárt szakaszt rögzíti, meglehetősen információszegény, csupán a járatok kontúrvinálát

adja meg, részletidomok jelkulcsszerű ábrázolása nélkül. A Törmelék-labirintus a térképről - főleg ábrázolástechnikai nehézségek miatt - teljes egészében hiányzik. A felmérési pontok tengerszint feletti magasságának megírása viszont jól érzékelteti az üregrendszer vertikális tagozódását.

A térképet kiegészíti a barlang É-D-i irányú keresztmetszete, valamint a T-folyosó - Opera - Óriások-útja szemléletes hosszmetzete. A fenti térképanyagot a barlang ismertetésével együtt a MÁFI 1948. évi jelentésében találhatjuk meg.

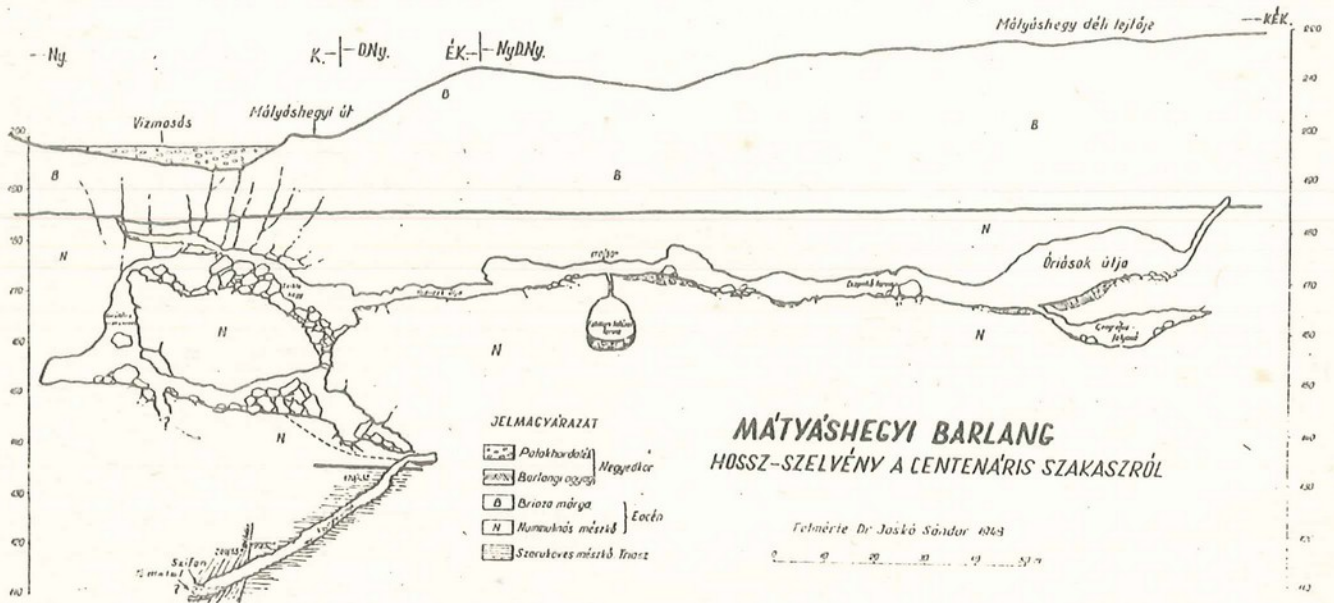
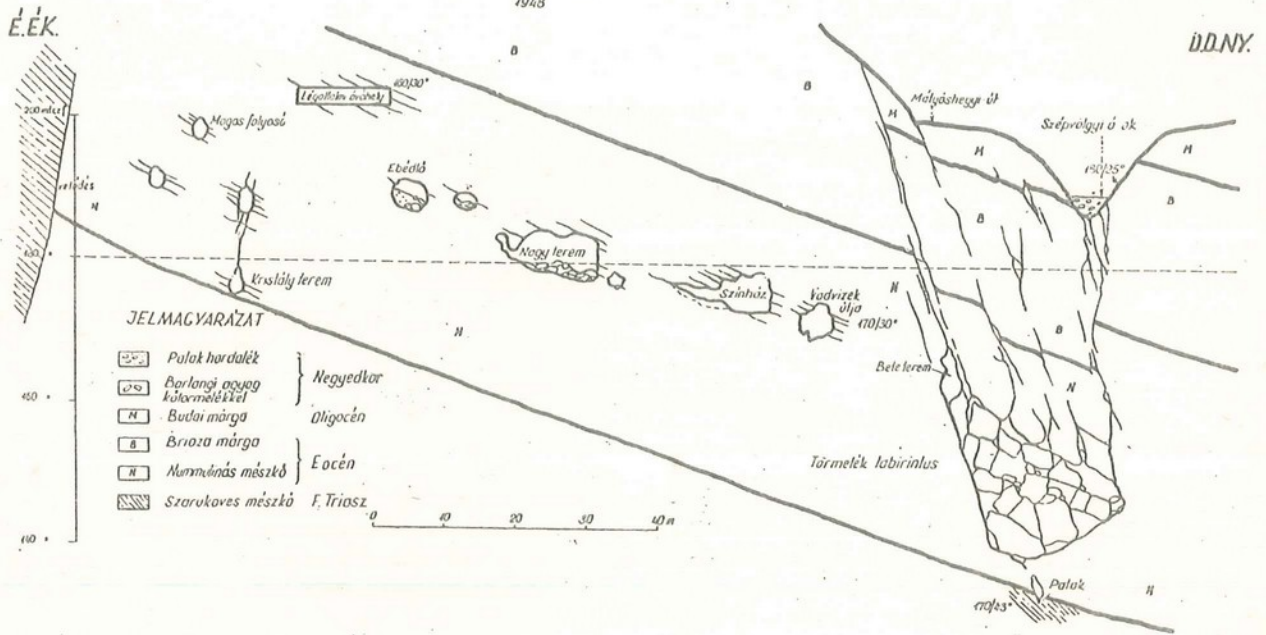
1953-ban a Magyar Tudományos Akadémia Földrajzi Intézete részéről Bariss Miklós és Szalay István végzett kiegészítő vizsgálatokat és méréseket a barlangban. Munkájuk során elvégezték a Törmelék-labirintus felmérését is, melynek térképét a Földrajzi Értesítő III. évf. 2. számában publikálták. A

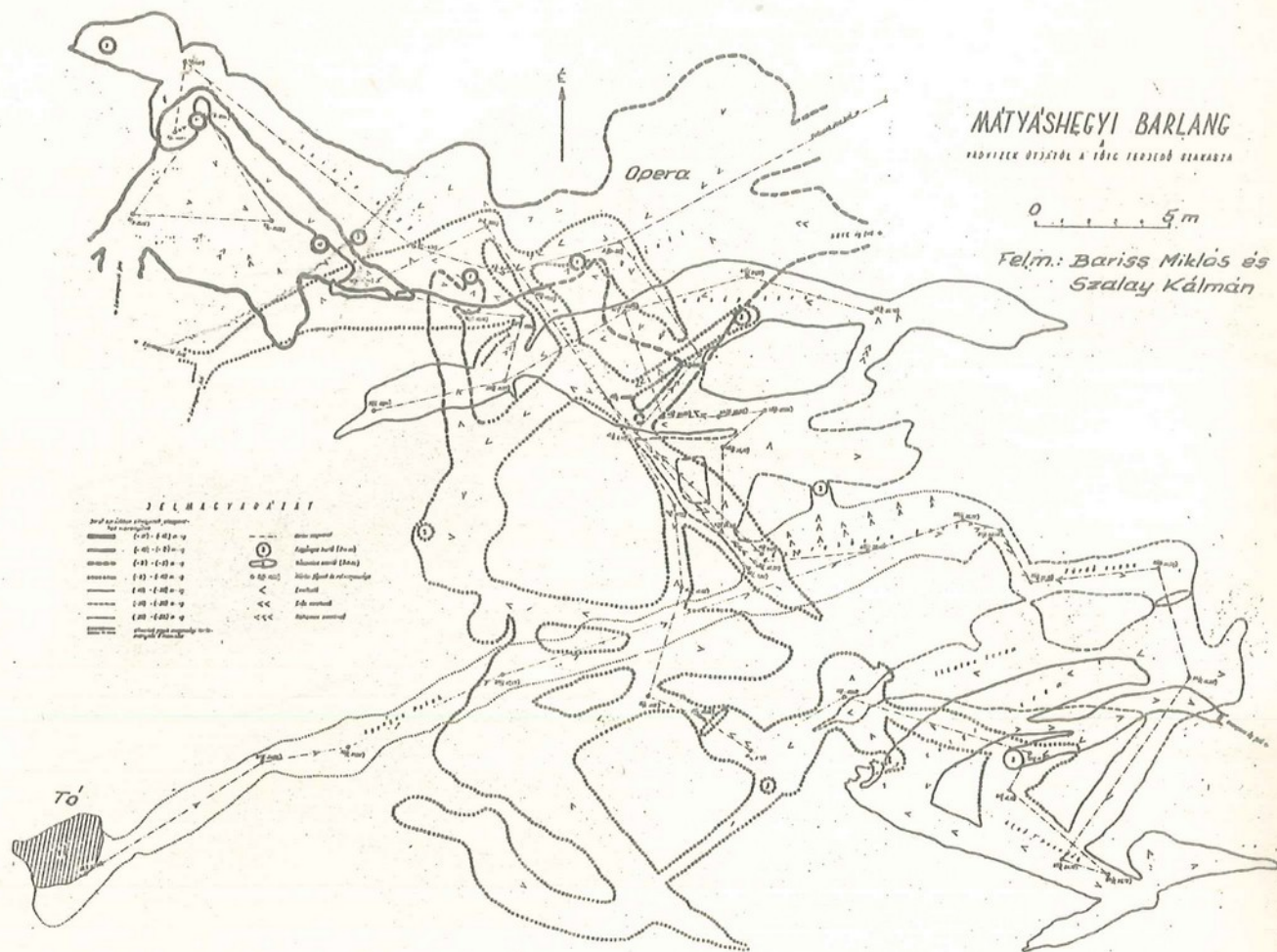
KÉRESZTSZELVÉNY A MÁTYÁSHEGYI BARLANGRÓL

Felmérte Dr. Jaskó Sándor
1948

MÁTYÁSHEGYI BARLANG HOSSZ-SZELVÉNY A CENTENÁRIS SZAKASZRÓL

Felmérte Dr. Jaskó Sándor 1948

térkép a sokszintű járatrendszer ábrázolására a mélység függvényében megválasztott hétféle vonaltípust alkalmaz, ami az áttekinthetőséget kedvezőtlenül befolyásolja. Néhány járat ábrázolása mérés nélkül történt, de kellő figyelemmel a térkép a tájékozódáshoz nagy segítséget nyújt. A kaotikus szakasz térbeli viszonyait a szerzők nagyszelvényekkel érzékeltették.

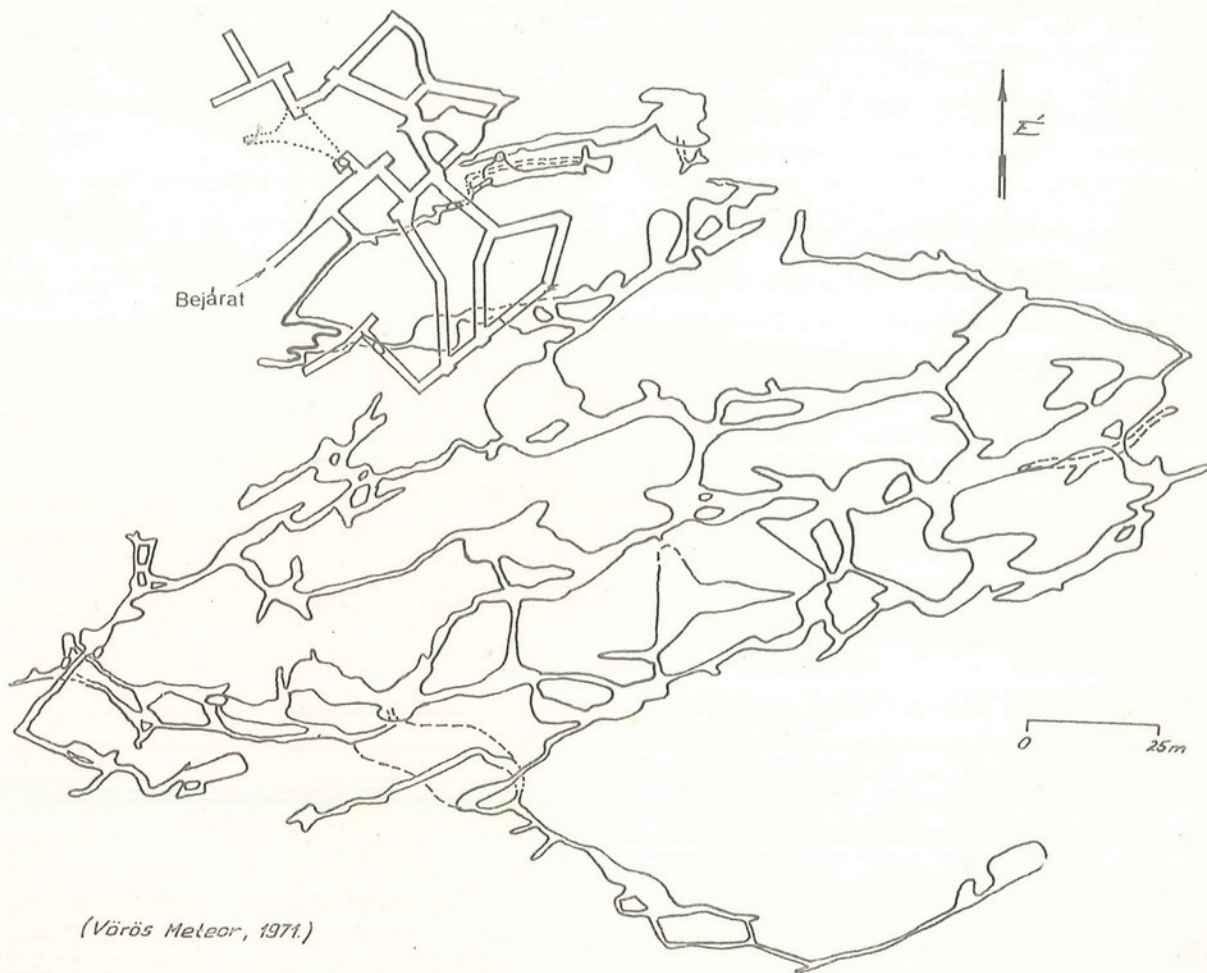
Szintén az 50-es években készült a Vörös Meteor Titán-csoport térképe is a fent említett szakasról igen nagy /1:50/ méretarányban, ami sajnos részletszegény és ábrázolástechnikai problémákat is mutat /MKBT térképtár/.

A 60-as években a további feltárási munkák mellett a Vörös Meteor kutatói kezdték meg dr. Dénes György koordinálásával a térkép felújítását és kiegészítését. A fő sokszögvonala mérése és a

csavarral jelölt, ma is megtalálható fixpontok elhelyezése Révész Lajos nevéhez fűződik, míg a további szakaszok /Meteor-ág, Toldy-ág, Természetbarát-szakasz stb./ térképezése több felmérőcsoport összehangolt munkájának eredménye.

Az egyes szakaszok montírozását, egységes térképpé való feldolgozását Vid Ödön végezte el 1971-ben.

Az elkészült 1:500-as méretarányú alaprajz dokumentatív értéke igen nagy, viszont a korábbi térképekhez hasonlóan hiányosságaként jelentkezik a csupán kontúrszerű, részletszegény ábrázolás, és a Törmelék-labirintus, valamint a Természetbarát-szakasz erős elnagyoltsága. Hibalehetőségeket hordoz magában a különböző térképező brigádok eltérő szemléletmódja és az egyes részletek egybekapcsolása is. A fenti térkép min-

den dokumentációs és kutatási munka alapanyagát képezte az elmúlt évtizedben.

1976-ban a Vörös Meteor Vass Imre Csoportja végzett a Tűzoltó-ágban méréseket, amelyek alapján nagy méretarányú, jelkulesot is tartalmazó térképét is elkészítették. Sajnos térképükről több járat hiányzik, az üregek ábrázolásában pedig alaktani hibák fedezhetők fel.

A barlangtérképezési technológia fejlődése és a térképekkel szembeni követelmények növekedése szükségessé tette a barlangi kellő pontosságú, nagy méretarányú és a nemzetközi jelkulesra épülő feltérképezését.

A barlang teljes, részletes új felmérését a Környezetvédelmi Intézet Barlangtani Osztálya részéről Kárpát Jó-

zsef végezte el 1981-83-ban, az Acheron, Alba Regia és Kinizsi Barlangkutató Csoportok tagjainak közreműködésével.

Atlaszunk alapanyagát a munka eredményeként készült korszerű 1:250-es méretarányú térkép képezi.

4. A BARLANG FELMÉRÉSE

A térképezéshez szükséges alaphálózatot a bejáratától kiindulva, mágneses tájékozású sokszögvonalakkal alakítottuk ki, amelyek jó közelítéssel a járatok tengelyvonalát is képviselik.

Az egyes sokszögoldalok hosszát acél mérőszalaggal határoztuk meg. A mágneses irányszöveget függőkompasszal, a lejtőszöveget fokívvel mértük, egyaránt $\pm 0,5^{\circ}$ -os átlagos megbízhatósággal. /Néhány rendkívül szűk szakaszon az i-

ránymérésnél kézikompassz igénybevételére kellett szorítkoznunk./

A bemért, több mint 800 sokszögpont koordinátáit számítással határoztuk meg, a sokszögmenetek felrakása is a koordináták alapján történt.

Az alkalmazott helyi koordinátarendszer origója a bejáratnál levő felmérési kezdőpontra esik, +X tengely a helyi mágneses É-i irányra, +Y tengely pedig a K-i irányra illeszkedik. A pontok Z koordinátáit Balti tengerszint feletti magasságban adjuk meg. A magasság levezetése a bejárat közelében levő, szintezett geofizikai alappontról történt.

A legfontosabb, további mérések kiinduló pontjául is felhasználható, vagy elágazásoknál levő állandósított sokszögpontok koordinátajegyzékét kiadványunkban közöljük.

A barlang hálózatos alaprajzából adódóan a legtöbb esetben lehetséges volt kétszeresen csatlakozó vagy zárt szögmenetek kialakítása. Ez a számított koordináta-záróhibák alapján történő kiegyenlítéssel jelentősen növelte a felmérési alaphálózat megbízhatóságát, és a mérések ellenőrzésére is lehetőséget adott.

A járatok kontúrvonalait és a belső részleteket a poligonméréssel egy munkafázisban térképeztük a sokszögoldalokról történő beméréssel. A részletpontokat és morfológiai elemeket a helyszínen készített, jelkulcs szerint kirajzolt, méretezett helyszínrajzi vázlatokon rögzítettük, ami a mérethelyes irodai térképszerkesztéshez nélkülözhetetlen. A helyszínrajzok 1:100-as méretarányú térképezéshez is elegendő információtartalommal készültek, ami az 1:250-es térkép alakhúságát és részletgazdagságát lényegesen kedvezőbbé teszi.

A hossz- és keresztmetszvények felvétele a mérést követően, külön munkafázisban történt a sokszögpontok felhasználásával.

A felmérési munkák mintegy 100 térképezőműszakot vettek igénybe, átlagosan 3 fő részvételével. A műszakonkénti előrehaladás, a mérést és rajzolást is beleértve, az adott szakasz tagoltságának függvényében, 40-100 m között alakult.

A térképezéshez nélkülözhetetlen segítségül legnagyobbrészt Bernáth Anna, Kárpátné Fehér Katalin, Király Zoltán, Máté Erika, Nagy Zsolt és Olasz Katalin biztosították, munkájukkal nagyban hozzájárulva a barlang ezen új térképének minél hamarabbi megjelenéséhez.

5. A TÉRKÉPANYAGGAL KAPCSOLATOS MEGJEGYZÉSEK

A kiadványsorozat eddigi köteteihez hasonlóan a barlangot térképszelvényekre bontva, lapozható formában ábrázoljuk, 1:250-es méretarányban /1 cm = 2,5 méter/. A mágneses É-i irány a lapok hosszabbik keretvonalával párhuzamos.

A térképlapok a keret mentén vonalasan csatlakoztathatók, egymáshoz való viszonyukat a mellékelt áttekinthető térkép és a kereten kívül felírt csatlakozó lapszámok adják meg. A lapok szélein levő vonalakat a kereten kívül meghosszabbítottuk, így a csatlakozásoknál a keret közelében levő térképi tartalom átazonosítása egyszerűbb.

A sűrű járathálózat következtében egyes keresztmetszvényeket külön lapon helyeztünk el, ugyanígy közöljük néhány jellegzetes barlangszakasz hossz-szelvényét is.

Térképünkön nem ábrázoltuk az óvóhely tárnáinak hálózatát, mivel ez részben fedné a barlang első szakaszának járatait és zavarná az áttekinthetőséget. /A tárók teljes alaprajzát Jaskó S. 1948. évi térképén megtalálhatjuk./

A járatok 1,0 mm-es vonalvastagságú kontúrja az üregek legszélesebb részének vetületi képét jelenti. A belső mé-

retbeli átmeneteket segédvonalak, jelkulcsi elemek és keresztoszelvek szemléltetik. A Törmelék-labirintus - T-folyosó sokszintű járatrendszerében az áttekinthetőség érdekében csak kontúr vonalak ábrázolására szorítkoztunk, a szinteknek megfelelő négyféle vonaltípus alkalmazásával. E helyen a morfológiai tartalom jelkulcs szerinti kirajzolása a térkép olvashatóságának rovására menne.

Atlaszunkban bemutatjuk a Tűzoltó-ág izometrikus térképét is, amely a többszintű, nehezen áttekinthető barlangszakasz térbeli viszonyait szemléletesebbé teszi. /Az izometrikus ábrázolás geometriai alapjait kiadványsorozatunk első füzetében, a Cserszegtomaji-kútbar-

lang kapcsán vázoltuk./

A Pál-völgyi- és Mátyás-hegyi-barlang összeköttetését célzó kutatások pillanatnyi helyzetét kívánja illusztrálni a két barlang egymást megközelítő zónáinak egybeszerkesztett térképe, egyben támpontokat szolgáltatva a további ezirányú vizsgálatokhoz is.

Közreadott térképanyagunk elkészítésénél a nemzetközi barlangtérkép-jelkulcsot alkalmaztuk, amelyek közül az ezen a barlangon belül előforduló jelkulcsi elemeket külön jelmagyarázatban is közöljük.

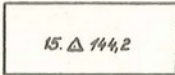
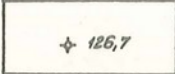

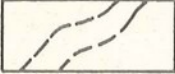
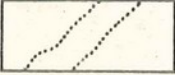

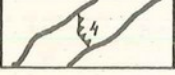

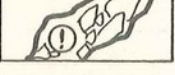
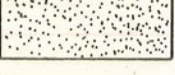
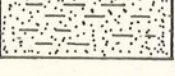
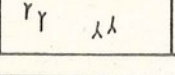
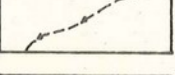
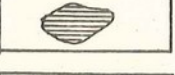
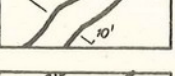
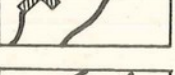

A térkép az 1983. január 15-i feltárási állapotot tükrözi.

A fontosabb állandósított mérési pontok koordinátajegyzéke

Psz	X	Y	Z	Megjegyzés
5.	- 11,70	+ 0,95	196,18	Bejárati szakasz
12.	- 8,15	+ 39,27	191,42	Mohos-szorító után
18.	- 9,85	+ 58,63	183,56	Zsilett és Glória között
19.	- 14,56	+ 51,38	178,96	Glória
22.	- 28,77	+ 60,03	177,82	Nagy-t. és Vonalzó között
25.	- 25,54	+ 75,65	175,14	Vonalzó végénél
29.	- 44,62	+ 80,14	175,33	Laci-lépcső után
38.	- 67,18	+ 32,06	167,87	Vadvizek-útja
44.	- 42,78	+104,36	170,33	Ferde-terem vége
49.	- 34,84	+132,12	168,84	Óriások-útja Ny-i vége
53.	- 16,11	+164,91	175,61	Óriások-útja
61.	+ 0,97	+146,19	183,70	Névtelen-folyosó
80.	- 3,30	+ 42,14	181,36	Nagy-terem
91.	- 41,18	+ 16,53	180,66	Herkules-terem
110.	- 59,35	+ 0,28	178,79	Toldy-ág
111.	- 51,50	- 10,00	181,00	Toldy-ág
121.	- 79,20	+ 24,06	164,94	Opera
125.	- 76,45	+ 48,56	163,24	BETE-terem
147.	- 60,21	+122,04	170,12	Egérfogó /B4/
203.	- 22,74	+162,00	176,50	Óriások útja
270.	-120,91	+ 75,98	149,12	Természetbarát-szakasz
K.10.	-122,83	+105,95	142,47	Természetbarát-szakasz
MT.	- 36,41	+193,31	178,51	Mikulás-terem

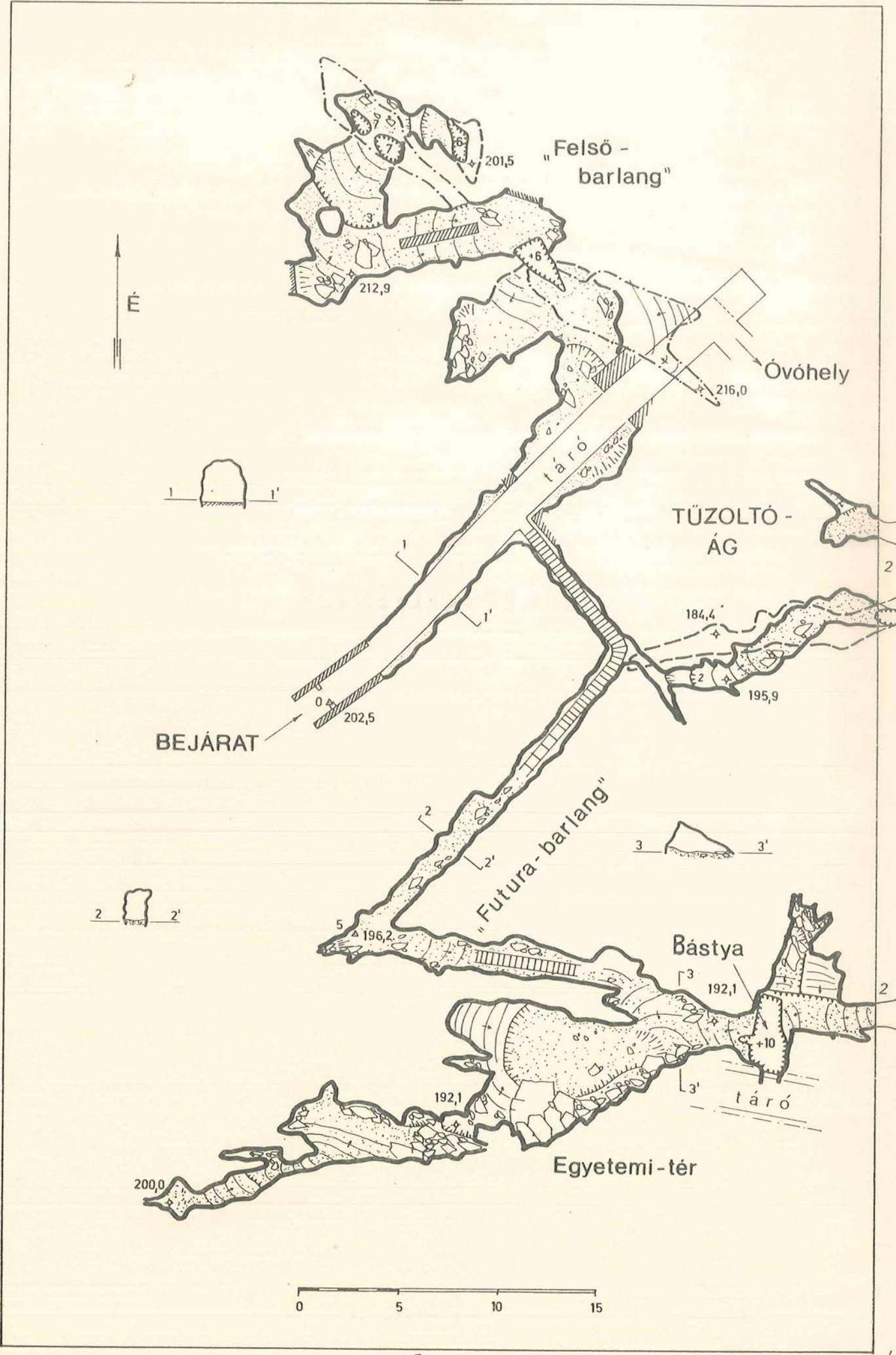
1. Bariss Miklós /1954/: Kutatások és kiegészítő mérések a Mátyáshegyi-barlangban
Földrajzi Értesítő III. évf. 2. sz. p. 399-413.
2. Berkesi Lajos /1965/: A Mátyás-hegyi-barlang tavának kéthetes vizsgálata
Karszt és Barlang 1965/2. p. 79-81.
3. Dr. Dénes György /1973/: Árvíz a Mátyás-hegyi-barlangban
Karszt- és Barlangkutató Tájékoztató 1973/1. p. 7-8.
4. Gyuricza György /1980/: Barlangi üledékek vizsgálata a budai Mátyáshegyi-
és Pálvölgyi-barlangban
NME Közleményei, Miskolc I. sorozat, Bányászat 28 /3-4/ füzet
p. 217-230.
5. Jakucs L. - Kessler H. /1962/: A barlangok világa
Budapest, Sport p. 206-210.
6. Dr. Jaskó Sándor /1936/: A Pálvölgy-rózsadombi barlangvidék
Természettudományi Közlöny p. 243-249.
7. Dr. Jaskó Sándor /1948/: A Mátyáshegyi-barlang
MÁFI Évi Jelentés X. köt. p. 133-155.
8. Dr. Jaskó Sándor /1948/: A Centenáris-barlang
Természettudomány III. évf. 6. sz.
9. Kraus Sándor /1982/: A Budai-hegység hévizes üregrendszerének fejlődés-
története
Karszt és Barlang 1982/1.
10. Dr. Leél-Őssy Sándor /1957/: A Budai-hegység barlangjai
Földrajzi Értesítő 2. sz. p. 155-166.
11. Dr. Pápa Miklós - Dr. Dénes György /1982/: A Budai-hegység útikalauz
Budapest, Sport p. 243-245.
12. Schafarzik F. - Vendl A. - Papp F. /1964/: Geológiai kirándulások Budapest
környékén
Budapest, Műszaki p. 93-96.

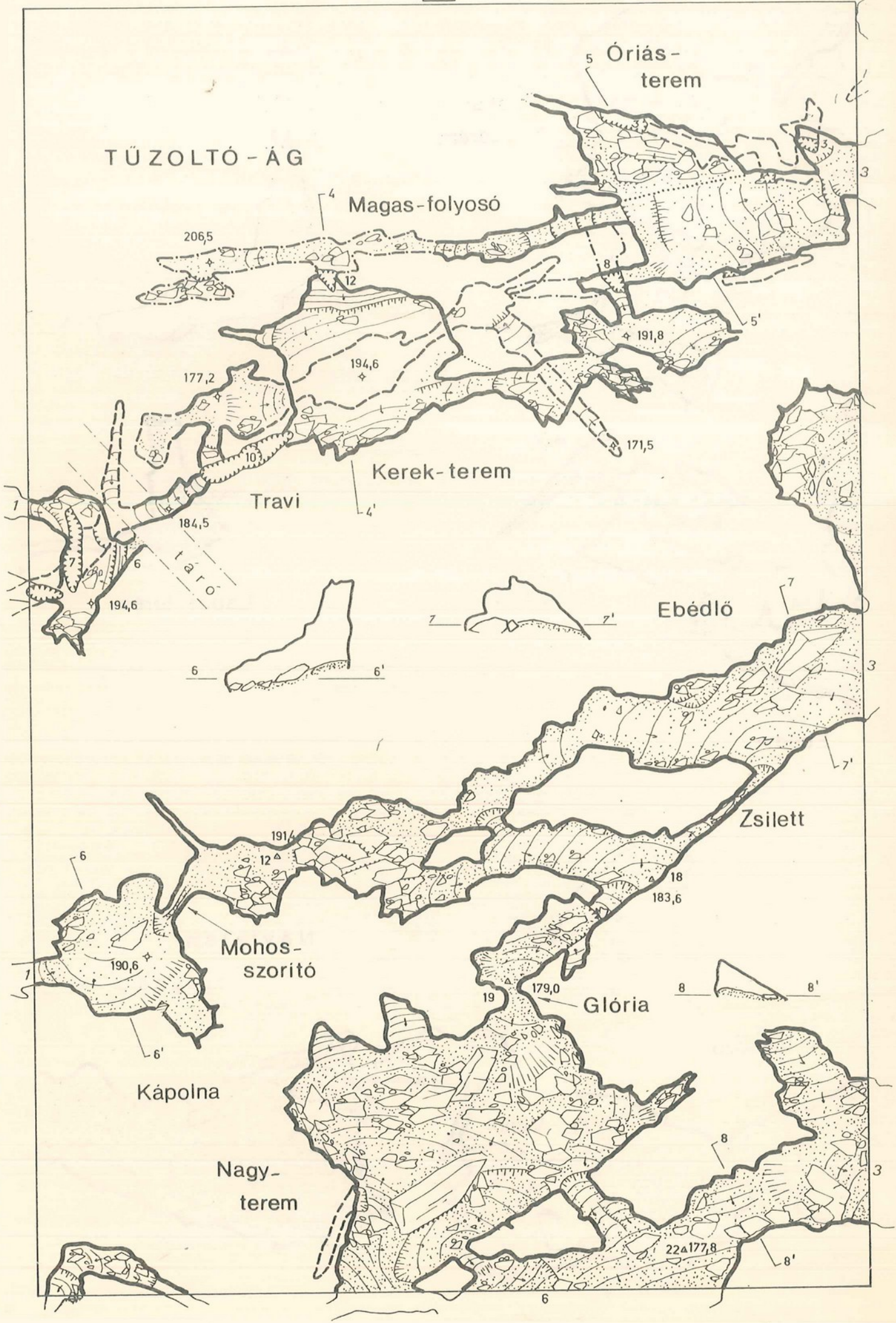
JELMAGYARÁZAT

	Állandósított mérési pont számmal és tszf. magassággal
	Egyéb pont tszf. magassággal
	Barlangjárat kontúrvonala
	Felső járatszint kontúrja
	Alsó /takarásban levő/ járat kontúrja
	Alsóbb /kétszeres takarásban levő/ járat kontúrja
	Függőleges akna vagy kürtő, relatív mélységgel
	Függőleges letörés relatív mélységgel /2 m-nél kisebb mélység esetén adat nélkül/
	Meredek lejtő, rézsű
	Lejtő a nyíl irányában /a lejtő meredeksége az idomvonalak sűrűségével arányos/
	Omladék, kőzettörmelék
	Omlásveszélyes hely
	Agyag, finomszemcsés kovás törmelék
	Vizenyős, sáros hely
	Sztalaktit és sztalagmit
	Időszakos vízfolyás nyomvonala
	Állóvíz, tó
	Keresztszelvény helye, iránya és száma
	Mesterséges építmény, fal
	Lépcsők

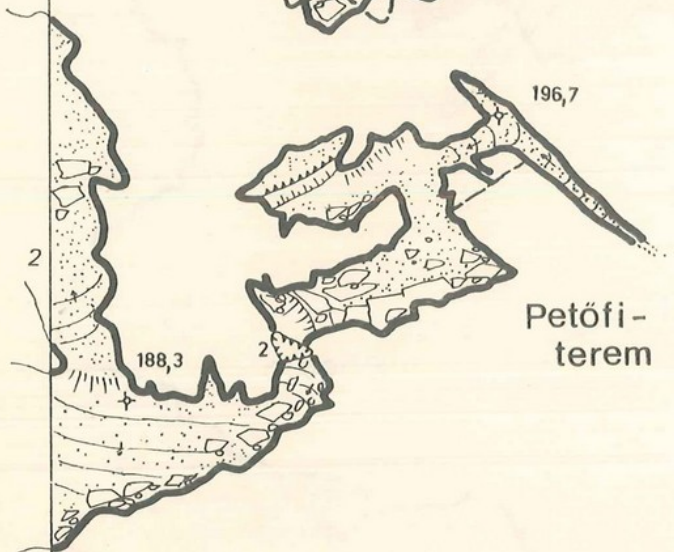
TÉRKÉPSZELVÉNYEK

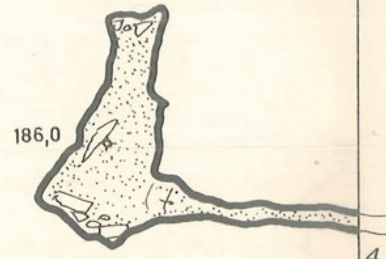

Hátsó - terem

Petőfi- terem

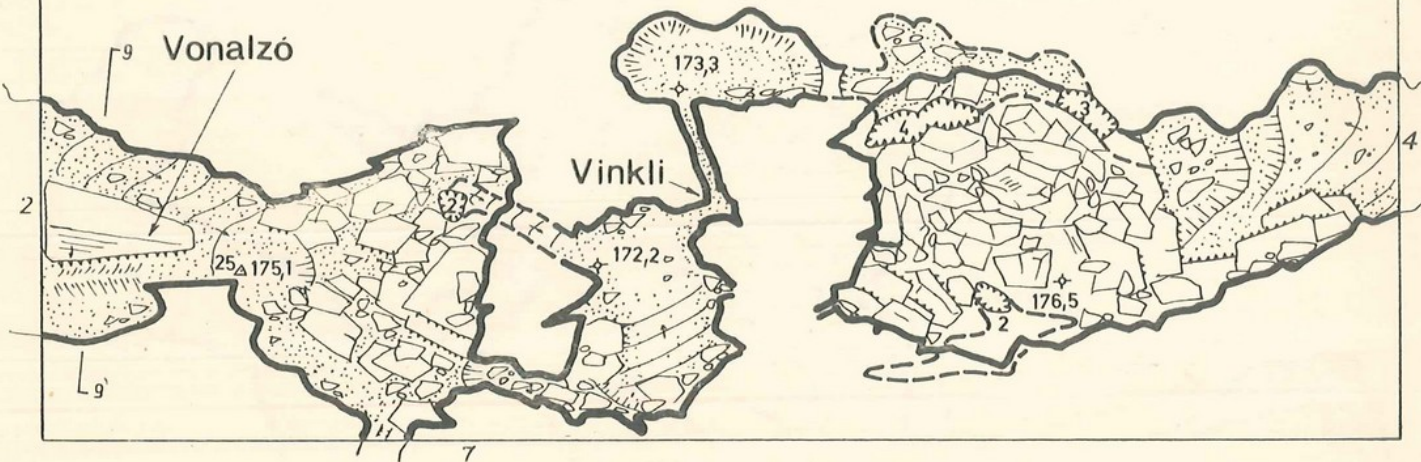

Lapos-terem

Ebédlő

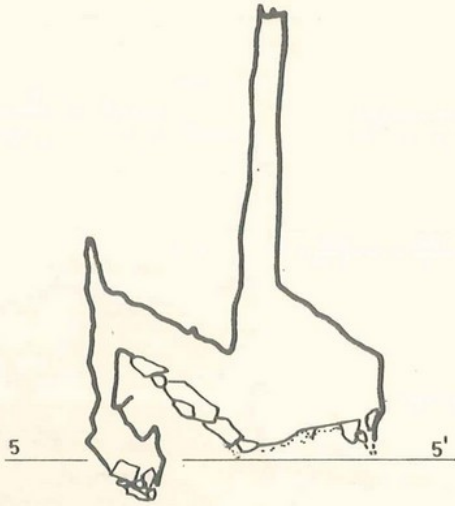

Névtelen- folyosó

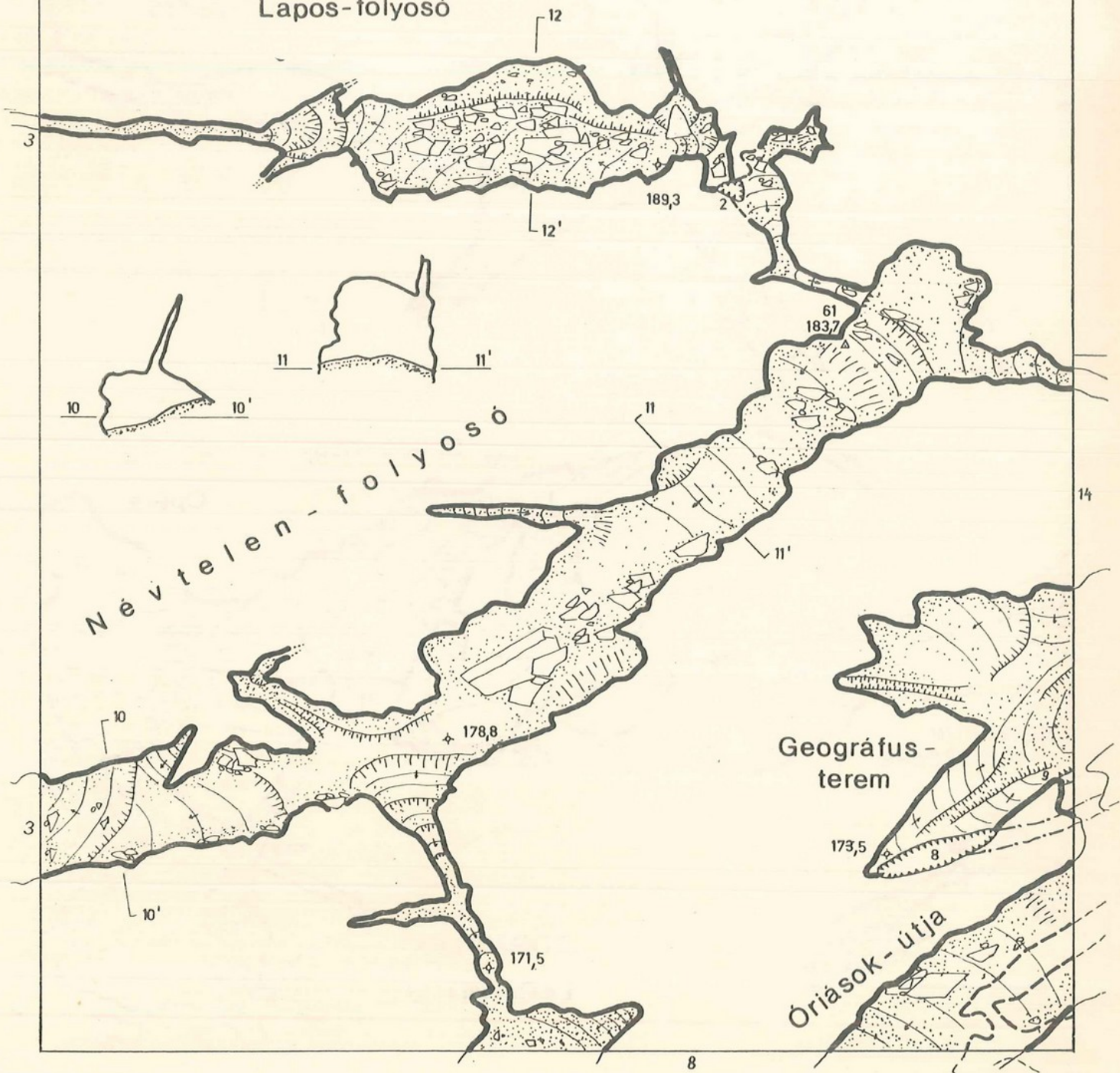

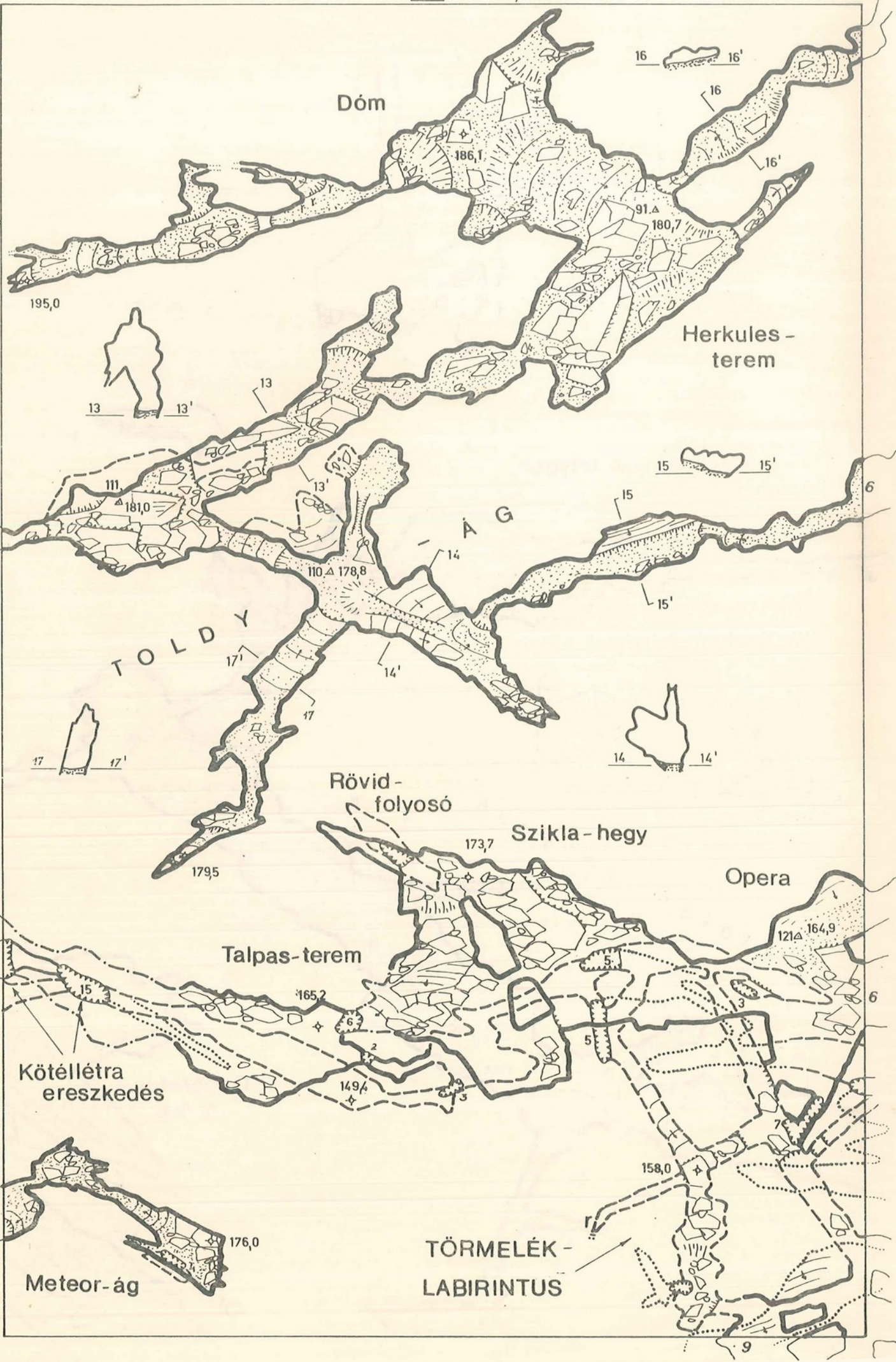
Vonalzó

Vinkli

Lapos-folyosó

Dóm

Herkules-terem

TOLDY

Rövid-folyosó

Szikla-hegy

Opera

Talpas-terem

Kötéllétra ereszkedés

Meteor-ág

TÖRMELEK-LABIRINTUS

13 13'

15 15'

17 17'

14 14'

13

1795

173,7

165,2

149,4

158,0

176,0

16 16'

16

16'

91,Δ

180,7

186,1

195,0

111,Δ

181,0

110,Δ

178,8

6

14

14'

17

17'

5

5

5

5

5

5

6

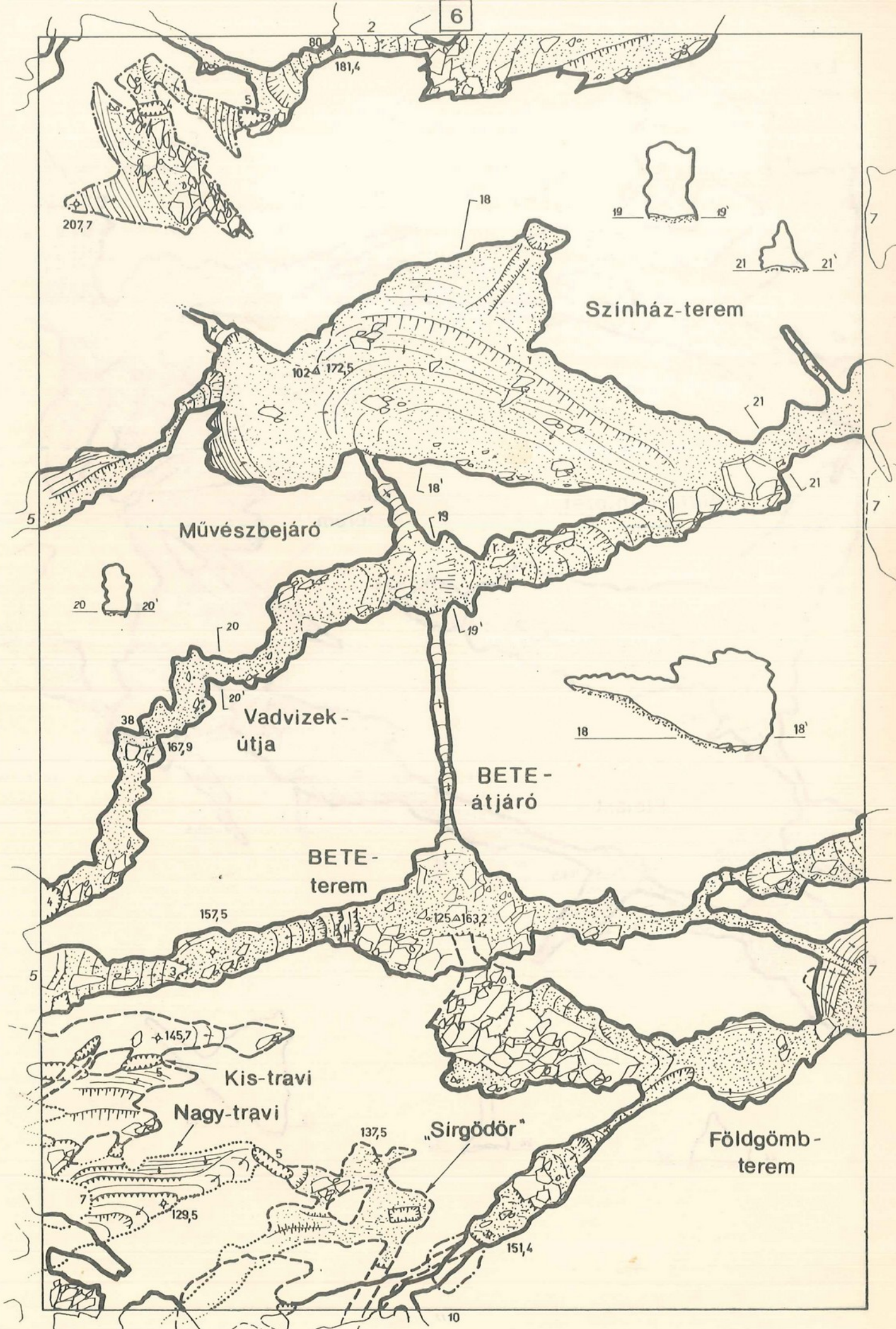
6

6

6

6

9

6

80

181,4

207,7

19

19'

21

21'

Szinház-terem

102,4

172,5

21

21

Művészbejáró

20

20'

20

19'

18

18'

Vadvizek-
útja

BETE-
átjáró

BETE-
terem

157,5

125,163,2

5

145,7

Kis-travi

Nagy-travi

137,5

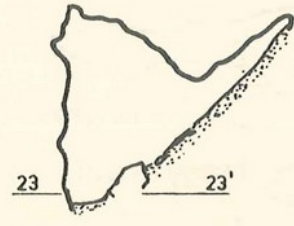
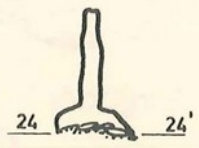
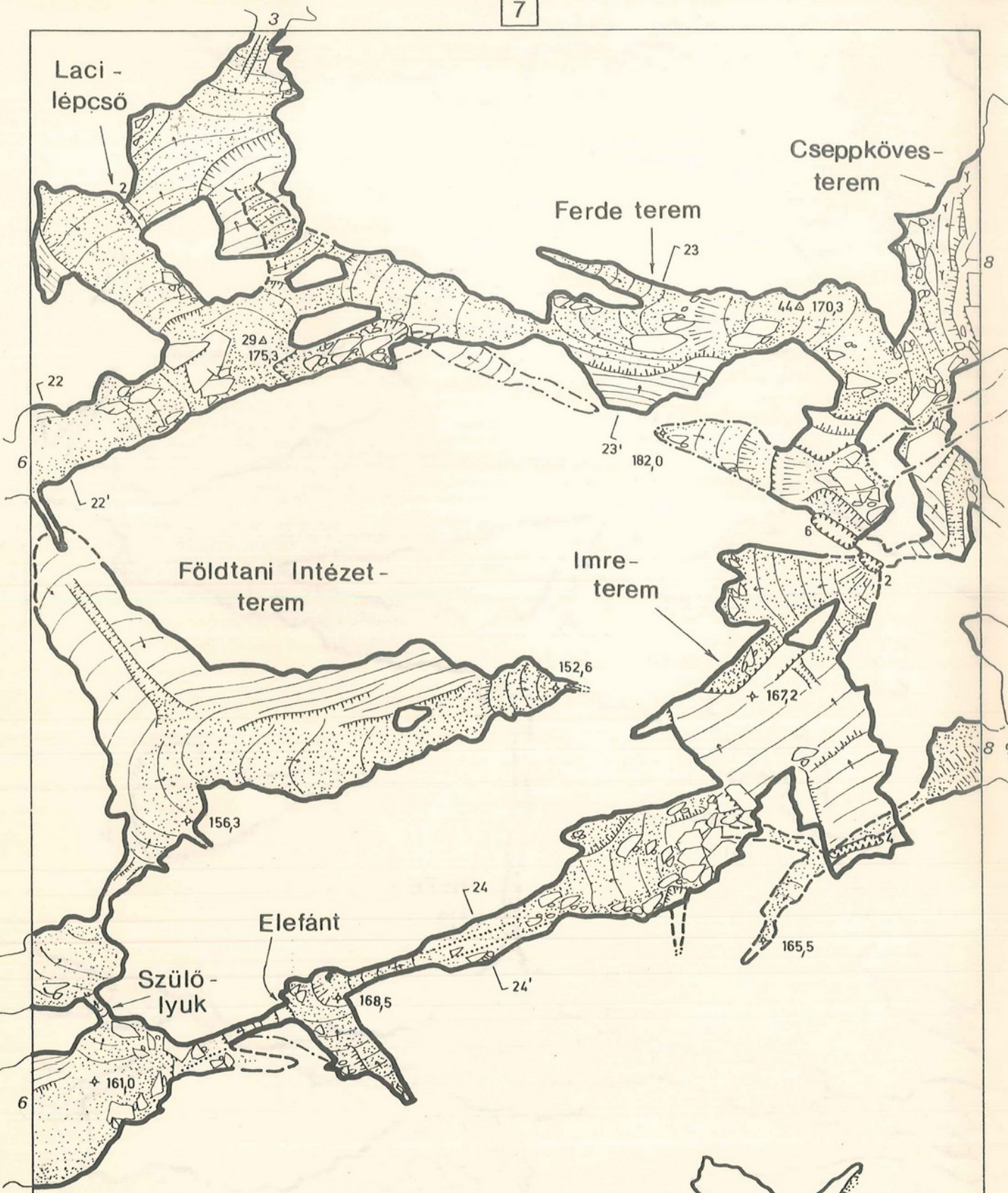
„Sürgödör”

Földgömb-
terem

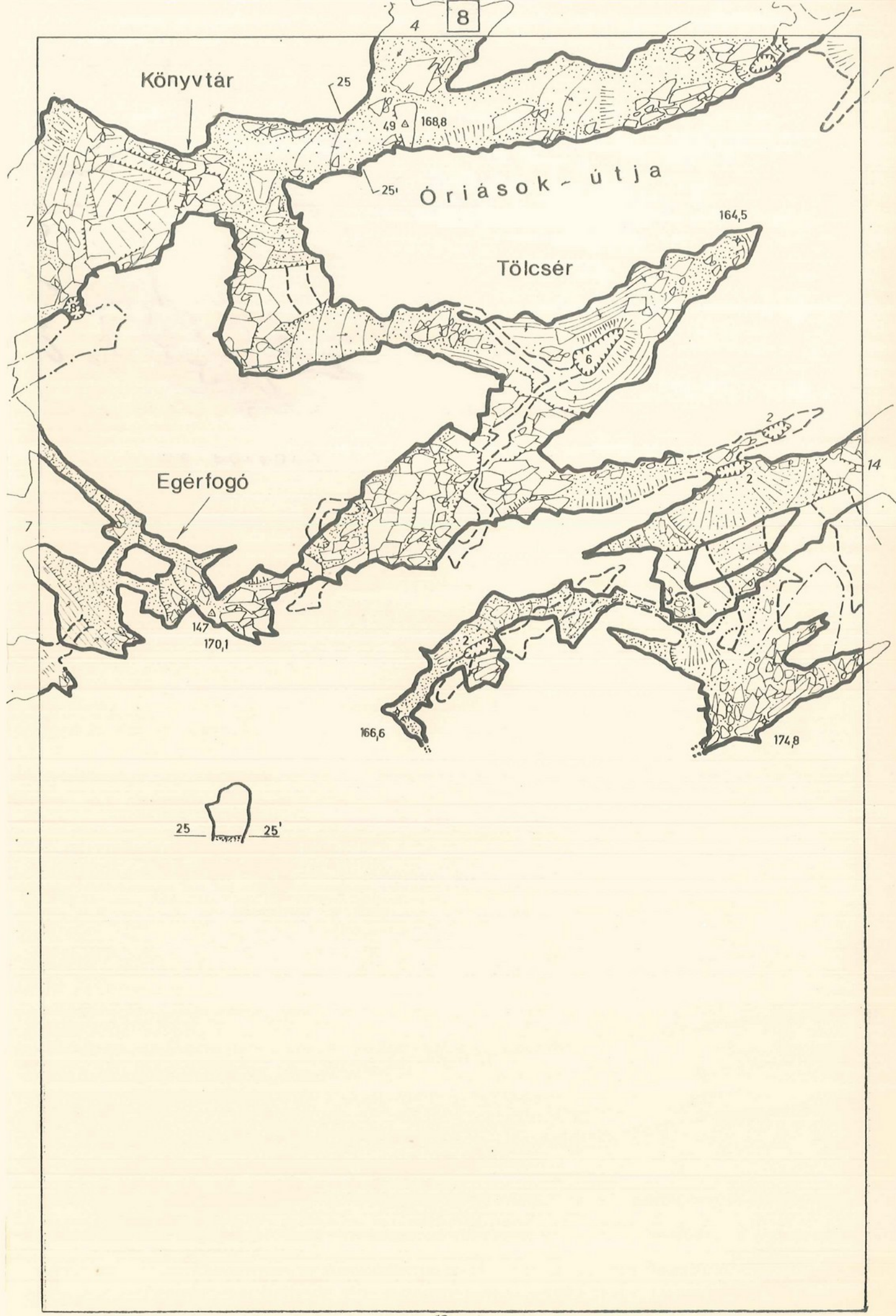
129,5

151,4

10

Tó

$\bar{v} = 113,4 \text{ m.}$
(1982.02.16)

(-3)

Patakmeder

118,5

157,8

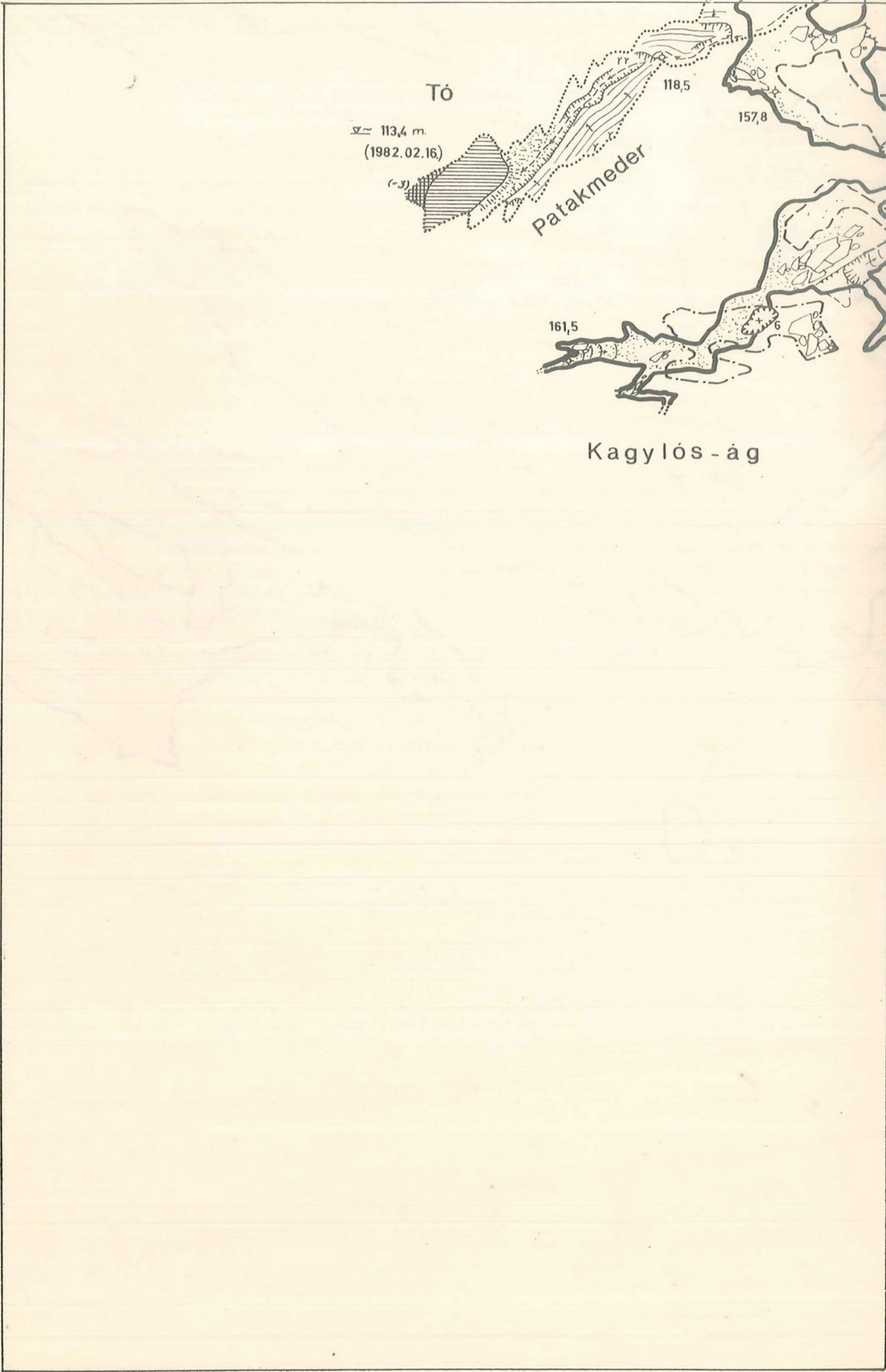
5

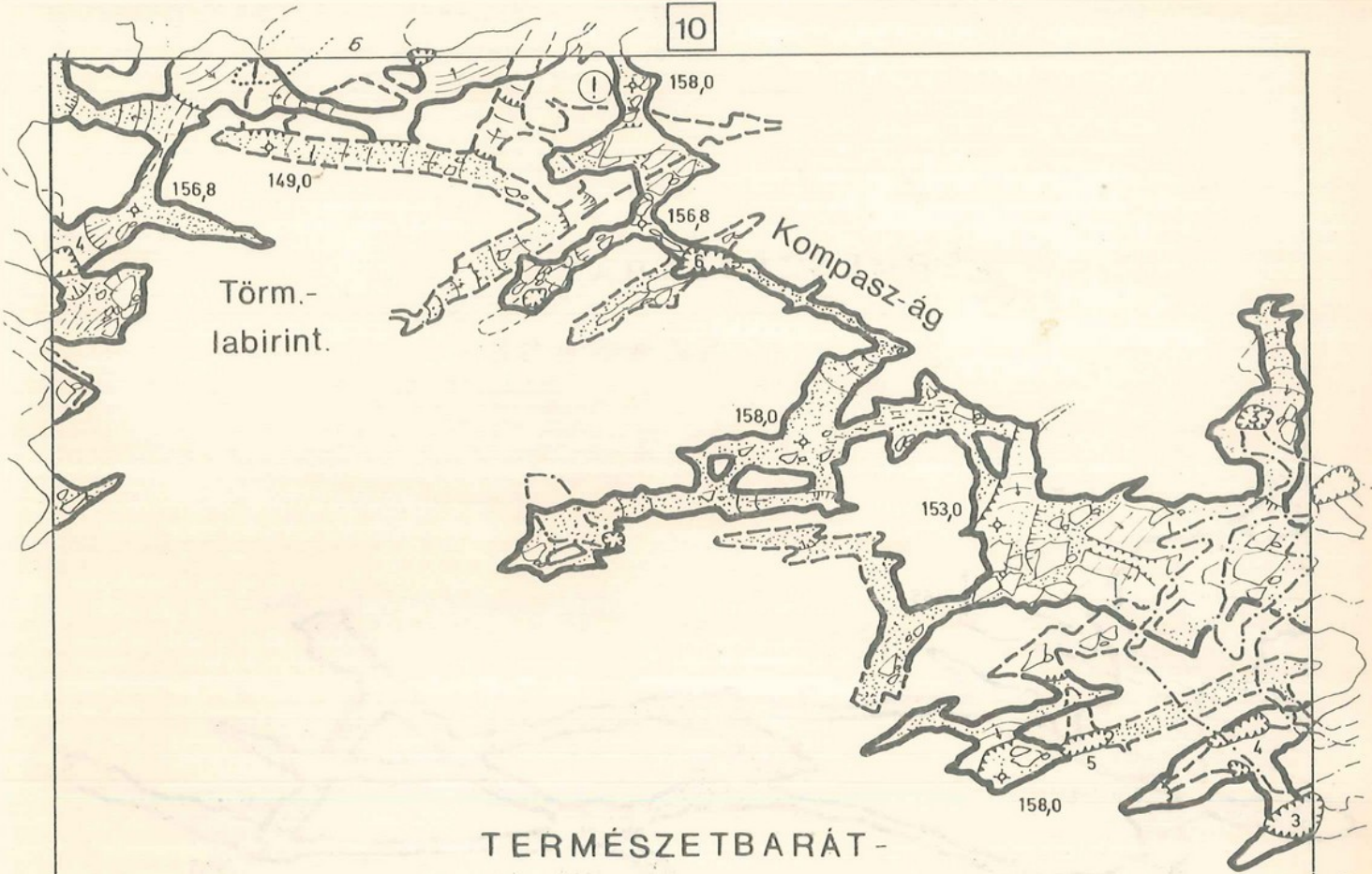
10

161,5

6

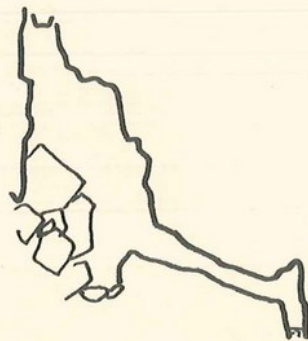
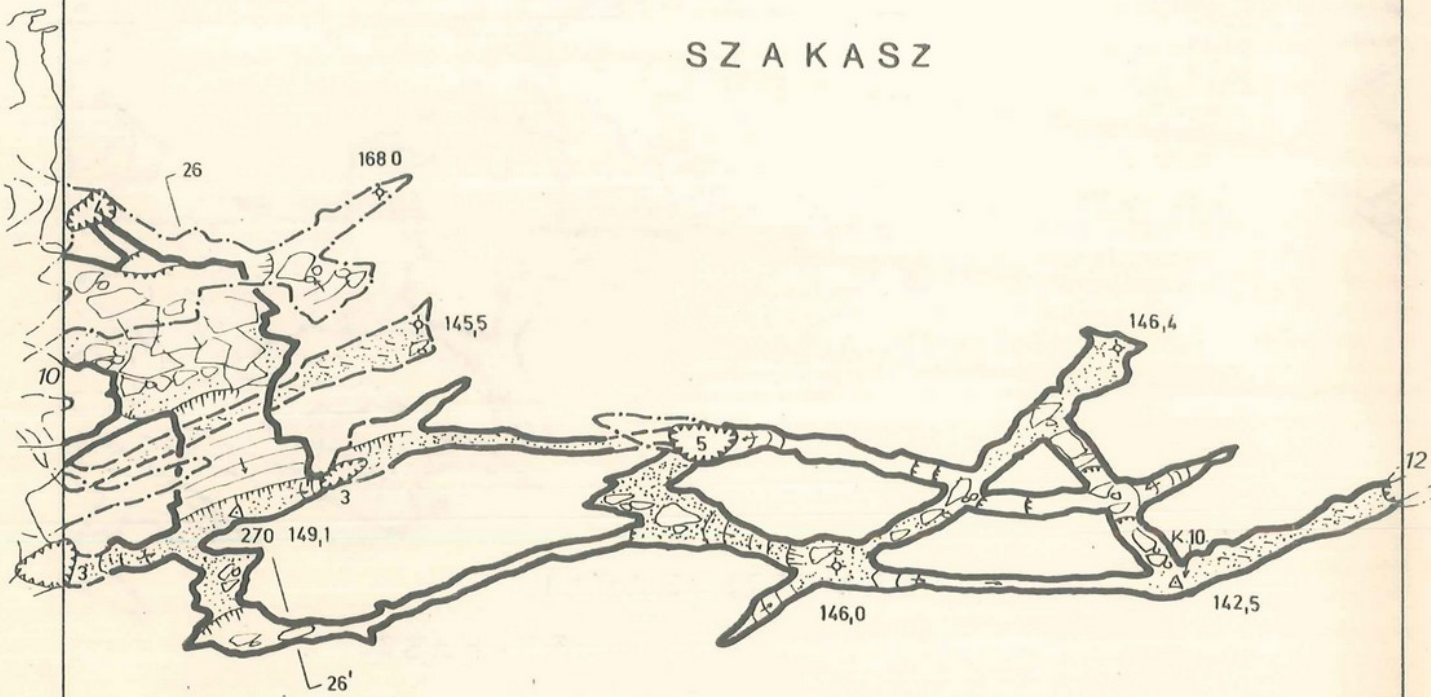
Kagylós-ág

TERMÉSZETBARÁT-
SZAKASZ

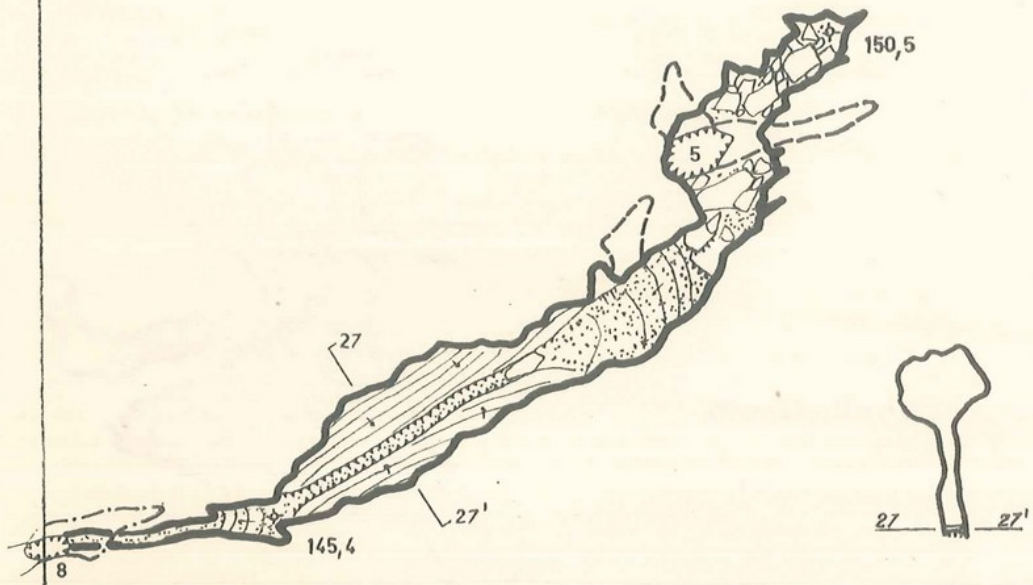
TERMÉSZETBARÁT - SZAKASZ

26

26'

11

TERMÉSZETBARÁT-
SZAKASZ

1903. 7.

MÉRSZ

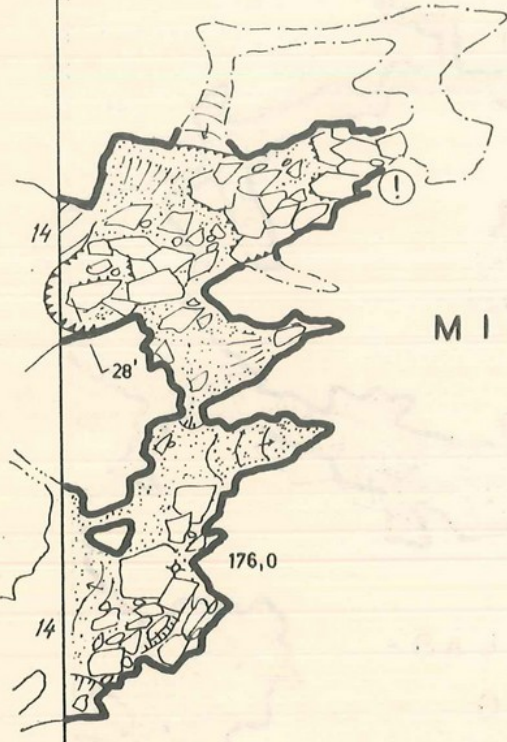
10

METEOR -
ÁG

5
9

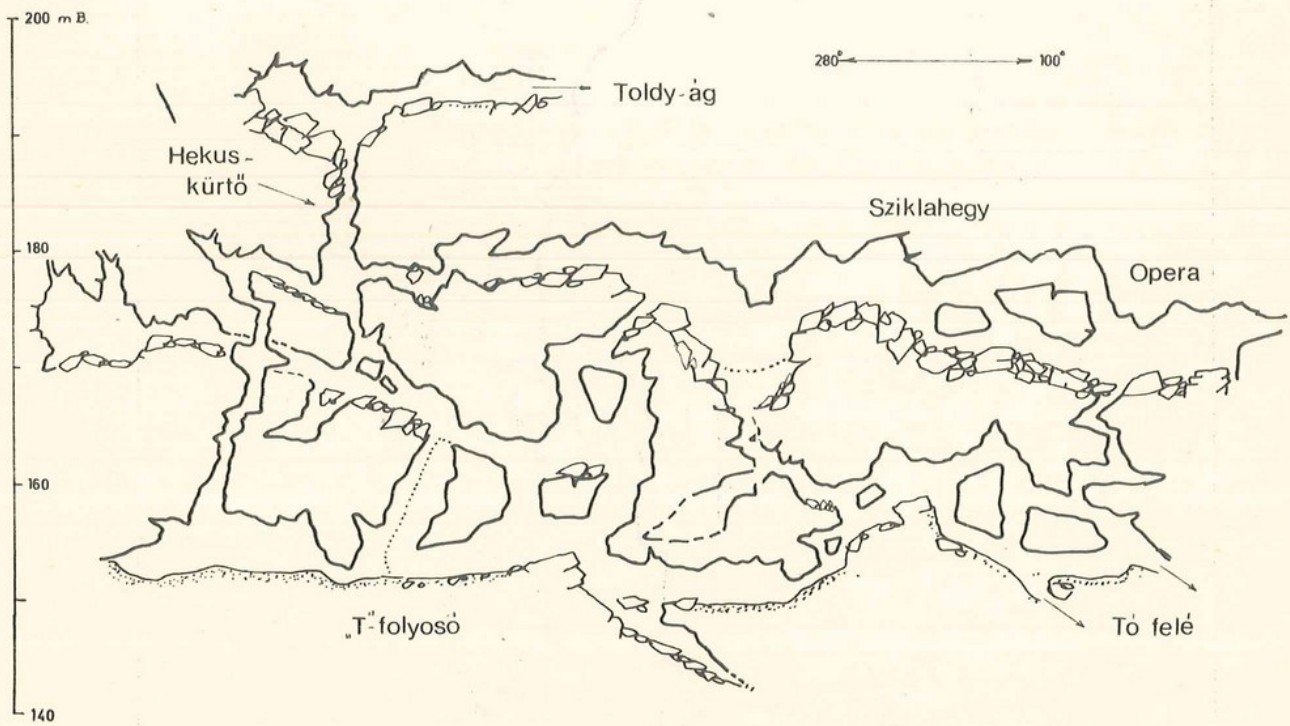
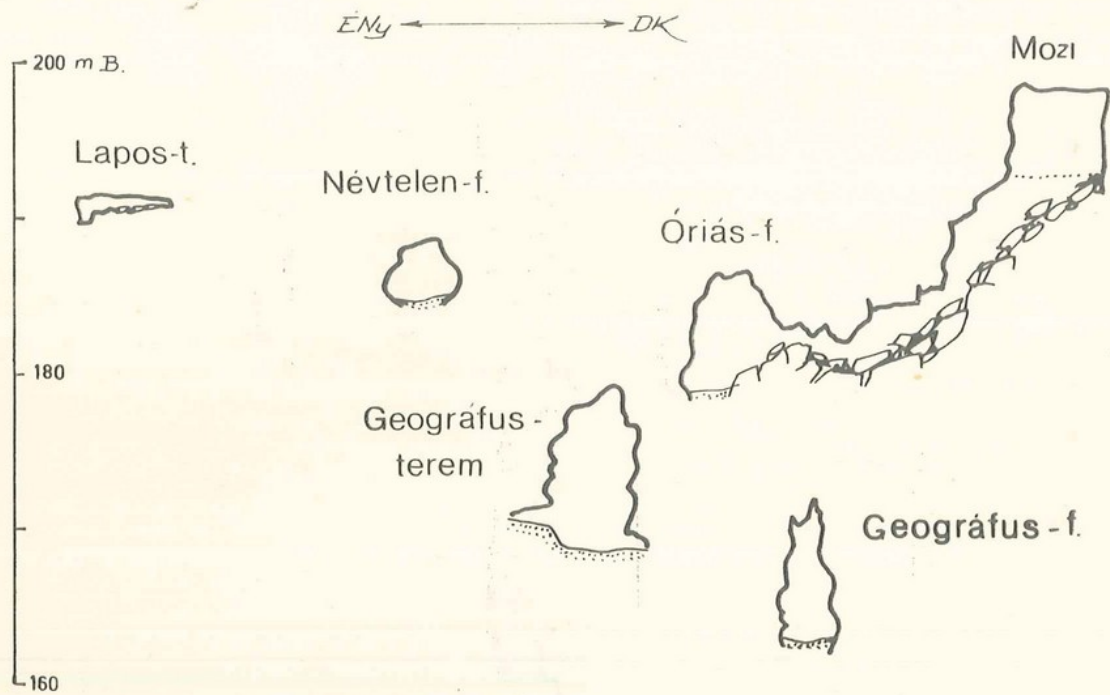

MIKULÁS -
ÁG

Magyarország
Országos
Tudományos
Akadémia

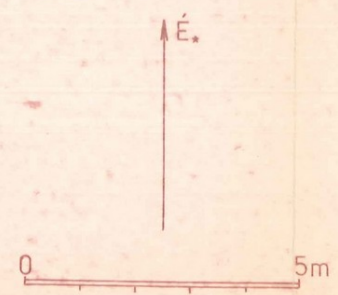

MÁTYÁS-HEGYI-BARLANG

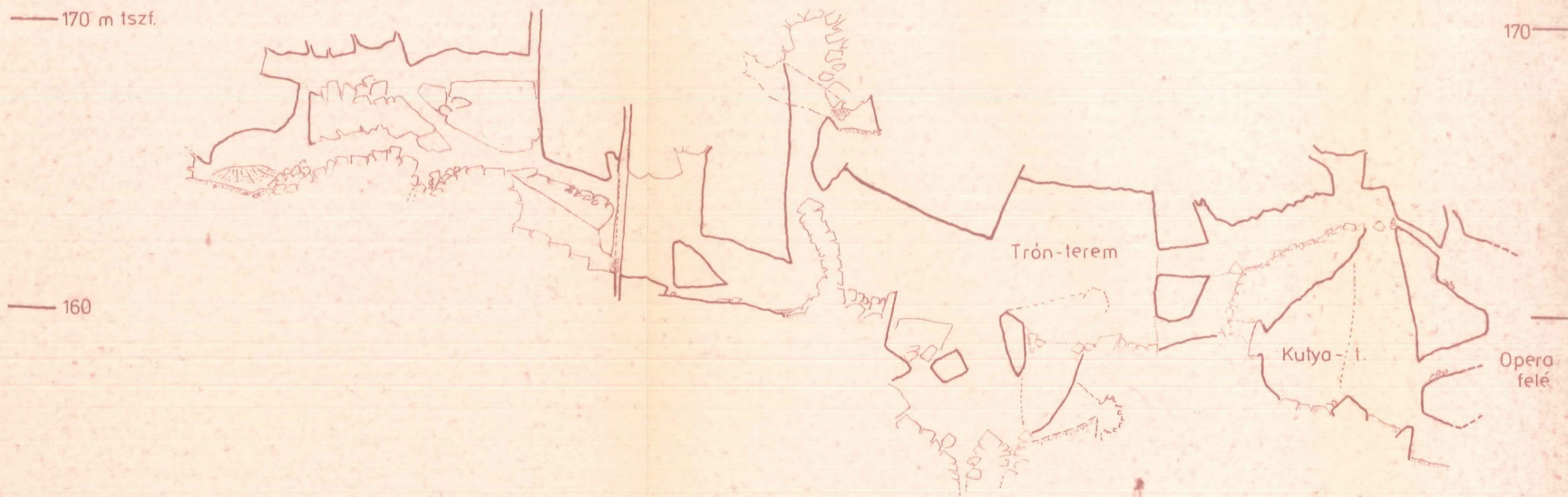
TRÓN-TEREM

mérte: Genersich György
Holl Balázs
Turtegin Elek
Vári Attila

„ACHERON” 84.

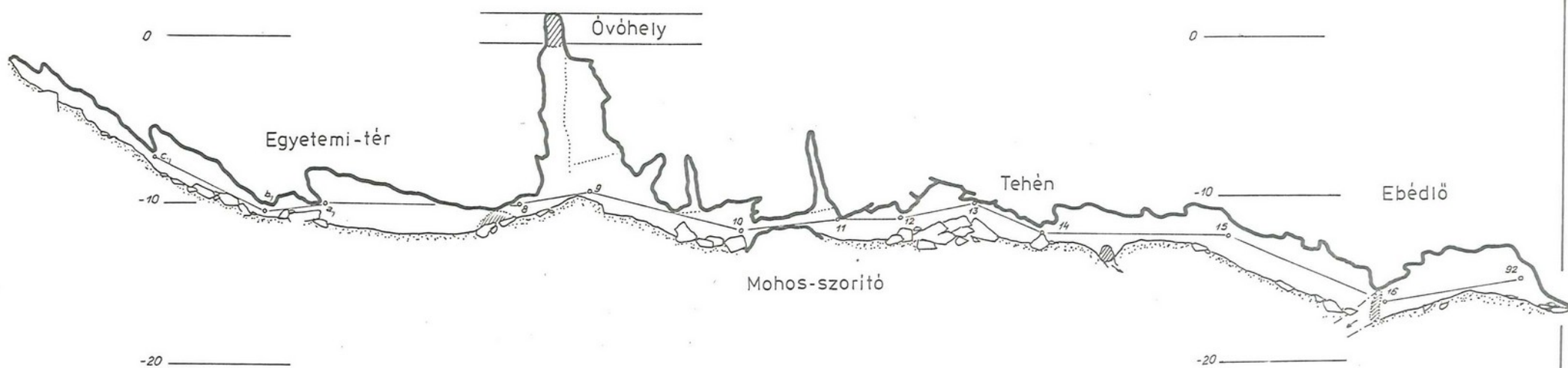
MÁTYÁS-HEGYI-BARLANG
A TRÓN-TERMI-ÁG HOSSZ-SZELVÉNYE

Szerk.: Holl Balázs 1984.
„ACHERON”

MÁTYÁS - HEGYI - BARLANG

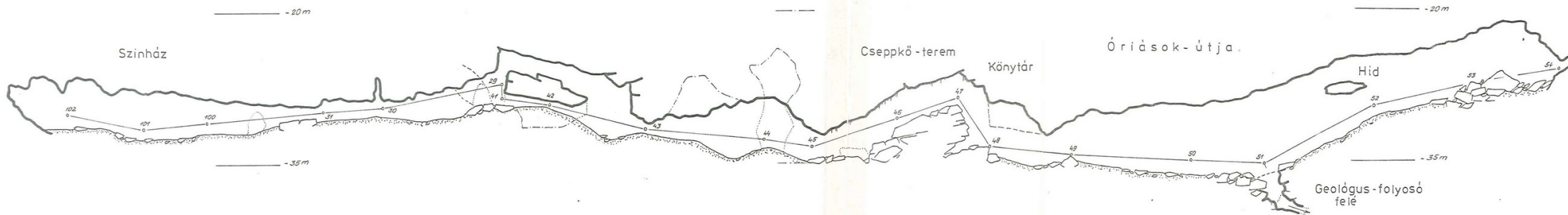
(I. sz. KITERÍTETT HOSSZ-SZELVÉNY)

Kárpát József
„ACHERON” Bg.kut. Csop.
1982.

MÁTYÁS-HEGYI-BARLANG

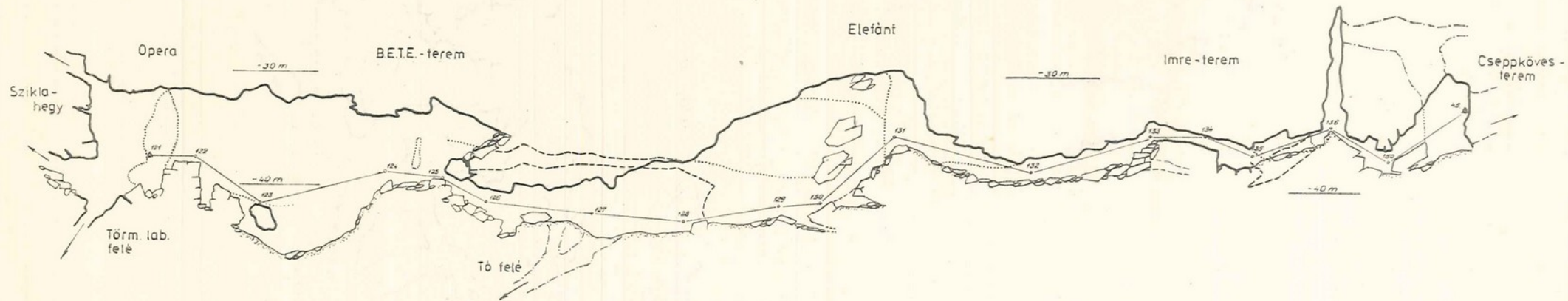
(II. sz. KITERÍTETT HOSSZ-SZELVÉNY)

Kárpát József
„ACHERON” Bg.kut. Csop.
1982.

MÁTYÁS-HEGYI-BARLANG III. SZ. HOSSZ-SZELVÉNY

M=1:250

Kárpát József
1983. jan.

"MAGYARORSZÁG BARLANGTÉRKÉPEI" SOROZAT

Megjelent: 1. Cserszegtomaji-kútbarlang
                          2. Alba-Regia-barlang
                          3. Pál-völgyi-barlang
                          4. Mátyás-hegyi-barlang

Tervezett: Szemplő-hegyi-barlang
                          Molnár János-barlang
                          Kő-lyuk
                          Baradla-barlang

